

der Nr. 2. Det har været vor Hovedhensigt med at stille de to Forslag at beholde Størrelsen af Skibsafgiften paa den udenrigske Skibsfart uforandret, saaledes som den for Diebliffet er, og derfor findes Vædringsforslaget under Nr. 3 ogsaa affattet, som det er affattet, idet det kun, saafremt Forslaget under Nr. 2 bliver vedtaget, er Forslagsstillernes Ønske, at Forslaget under Nr. 3 bringes til Afstemning. For os er, som sagt, Vædringsforslaget under Nr. 2 ubetinget det vigtigste af de to, og kun, hvis det erede Thing overensstemmende med det gaar ind paa at lade det blive ved den nu bestaaende Afgift paa den udenrigske Fart, er det forekommet os, at det foreliggende Lovforslag har en saa ringe finantseel Betydning, at det kan findes forsvareligt at udløse samme af den Forbindelse, hvori det for Tiden staar med Lovforslaget om Brændevinsbeskatningen. Dersom Vædringsforslaget under Nr. 2 vedtages, vil Lovforslaget nemlig strax i Diebliffet — jeg skal senere komme til at omtale § 10 og den Indflydelse, som den kan faae — kun have Betydning som en Nedsættelse af Skibsafgifterne med et Beløb af en 25,000 Rd. eller maagte noget derover, og, naar den eventuelle Lovs finantseelle Betydning ikke er større, saa kan det efter vor Mening ikke have nogen Betænkelse at udløse den af den Forbindelse, hvori den nu er sat med Lovforslaget om Brændevinsbeskatningen, idet vor finantseelle Tilstand dog ikke er saa ringe, at disse 25 à 30,000 Rd. kunne udøve nogen væsentlig Indflydelse, og idet det vistnok i og for sig er uheldigt at forhandle forskjellige Forslag til Love, hvoraf den enes Skrafftræden skal være afhængig af den anden, hvorfor vi, saafremt det altsaa kan undgaaes, have troet det rettest i dette Tilfælde at undgaa det. Den høitagtede Finansminister mindede om, at vi ikke burde lade denne Leilighed gaa forbi til at lette Skibsfartsafgiften, og han modsatte sig derfor Vædringsforslaget under Nr. 2. Men jeg maa tillade mig at tro, at man dog ikke kan sige, at dette Thing har ladet en Leilighed gaa forbi til at lette Skibsfartsafgiften, naar det samtykker i, at hele Afgiften paa den indenrigske Fart, mod hvilken ganske vist vægtige

Grunde kunne anføres, bliver aldeles afslået. Tanken med Forslaget under Nr. 2 er jo derhos ogsaa kun den indtil videre at udskyde Nedsættelsen af Afgiften paa den udenrigske Skibsfart. Og, selv om man bliver staaende ved nu kun at ophæve Afgiften paa den indenrigske Fart, saa vil det dog være stor Uret at sige, at der ikke gjøres Noget med Hensyn til den udenrigske Fart. Thi den Bemyndigelse, som det foreliggende Lovforslags § 10 indeholder til, at Finansministeren kan indlede Forhandlinger med andre Stater og indrømme deres Skibsfart Lettelse i Afgiften hos os, imod at danske Skibe, som fare paa de vedkommende Lænde, faae en lignende Lettelse, vil have en stor Betydning for den danske Skibsfart. Et æret Medlem af Udvalget (Drif) talte ved Sagens 2den Behandling varmt for Betydningen af den danske Fragtfart, men Beien til at lette denne gives jo netop igjennem Benyttelsen af Lovforslagets § 10. Naar man paa en Tid, da man bør se sig nøie for, med Hensyn til hvilke Afgifter man ophæver, fordi man strax maa sætte andre istedet, og paa en Tid, da der foreligger Forslag om en overordentlig Skat for at dække Finansernes Behov, og hvor man derfor maa være forsigtig med at ophæve Afgifter, med hvis Ophævelse det dog i Virkeligheden ikke har nogen stor Hast, — naar man, siger jeg, paa en saadan Tid, ved Siden af at ophæve Afgiften paa den indenrigske Fart, giver Finansministeren Midler i Hænderne til at lette den danske Skibsfart ved Traktater med andre Stater, saa tror jeg, at man med god Føie kan sige, at man i Diebliffet har gjort, hvad den danske Skibsfart kan have Krav paa, at der skal gjøres for den. Jeg anbefaler derfor fremdeles Forslagene under Nr. 2 og 3 til Vedtagelse.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Vædringsforslag af Fischer, Tobiessen, Moltke-Bregentved, C. Andersen, Thygesson, Griksen, S. N. Jacobsen, N. Hansen, Magius, Dvistinggaard, Dreinholt, C. N. Hansen og Larsen under Nr. 1 til § 1.